

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **ROBSTAV k. s.**
sídlem Mezi Vodami 205/29, Praha 4
zastoupen Mgr. Jiřím Čechem, advokátem
sídlem Otakarova 1427/41, České Budějovice

proti
žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 27. 6. 2023, č. j. 18085-9/2022-ERU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Podstatou nyní projednávané věci je přezkum zákonnosti rozhodnutí o uložení pokuty za poškození čtyř plynárenských zařízení během zemních prací v ochranném pásmu těchto zařízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

2. Žalovaný výrokem I. prvostupňového rozhodnutí ze dne 5. 1. 2023, č. j. 18085-4/2022-ERU, shledal žalobce vinným ze 4 přestupků podle § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen „energetický zákon“), ve znění účinném do 31. 12. 2020 (u plynárenských zařízení A a B), resp. ve znění účinném do 31. 12. 2021 (u plynárenských zařízení C a D), kterých se žalobce dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona:
- prováděl dne 16. 2. 2020 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Kožlany, v ulici Kralovická, u budovy č. p. 439 prostřednictvím strojního mechanismu s obsluhou poskytnutého fyzickou osobu podnikající M. K. zemní práce, v jejichž důsledku došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 50 („plynárenské zařízení A“),
 - prováděl dne 8. 6. 2020 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Kožlany, v ulici Kralovická, u budovy č. p. 74 prostřednictvím zaměstnance fyzické osoby podnikající I. D. zemní práce, v jejichž důsledku došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 („plynárenské zařízení B“),
 - prováděl dne 2. 8. 2021 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Svojkovice u budovy č. p. 13 prostřednictvím strojního mechanismu zemní práce, v jejichž důsledku došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 („plynárenské zařízení C“),
 - prováděl dne 3. 8. 2021 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Svojkovice u budovy č. p. 10 zemní práce, v jejichž důsledku došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 32 („plynárenské zařízení D“).
3. Za výše uvedená jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 92 000 Kč (výrok II. prvostupňového rozhodnutí) spolu s povinností uhradit náklady řízení (výrok III. prvostupňového rozhodnutí).
4. Rady žalovaného napadeným rozhodnutím upravila část výroku I. týkající se poškození plynárenského zařízení D tak, že upřesnila, že k jednání došlo prostřednictvím strojního mechanismu. Ve zbylé části rozklad žalobce zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

II. Žaloba

5. Žalobce popírá, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu, a že by byl za výše uvedené přestupky odpovědný.
6. Argumentuje shodně jako v podaném rozkladu, že k porušení plynového zařízení nedošlo v důsledku porušení povinností žalobce ani jiné osoby, ale v důsledku vadnosti zařízení, které bylo již za hranicí své životnosti. Vyjádření správce plynárenského zařízení z května 2022, že toto zařízení nebylo za hranicí své životnosti, není podle žalobce dostatečným podkladem. Za tohoto stavu mělo proběhnout místní šetření, neboť povinností správních orgánů bylo zjišťovat veškeré skutečnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce.

7. Poškozené plynárenské zařízení nebylo označeno značkovacím sprejem jako zbývající části plynárenského zařízení. Neobstojí vyjádření správce plynárenského zařízení z května 2022, že zařízení bylo řádně označeno. I k této otázce měl žalovaný nařídit místní šetření.
8. Žalobce rovněž tvrdí, že není subjektem, který plynárenské zařízení poškodil. Tím byli podle žalobce zaměstnanci paní K., resp. pana D.; odpovědnost tak nemůže být přenášena na žalobce. Žalobce i jeho zaměstnanci se zdrželi jednání, kterým by mohlo dojít k poškození plynárenské soustavy nebo k omezení či ohrožení jejího bezpečného a spolehlivého provozu.
9. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný setrval na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí. Nesouhlasí s tím, že by se nezabýval skutečnostmi svědčícími ve prospěch i v neprospěch žalobce. Námitkami žalobce se náležitě zabýval a zjistil skutkový stav v míře potřebné pro posouzení věci.
11. Podle žalovaného není pochyb o poškození plynárenských zařízení, pochybnosti nevyvolávala ani otázka konkrétních osob, které tento následek přímo způsobily. Sporná je však přičitatelnost jednání těchto osob žalobci. Staveniště bylo prokazatelně předáno pouze žalobci (nikoliv jeho dodavatelům); on tak byl povinen zajistit výkon veškerých činností na něm tak, aby nebyla poškozena plynárenská zařízení. Žalobce své tvrzení o vadnosti zařízení, které mělo být za hranicí životnosti, nijak neprokázal. Ani neuvádí, jak měla tato skutečnost přispět k poškození zařízení. Navíc stav zařízení není pro odpovědnost žalobce podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona relevantní.
12. Žalobcem navrhované místní šetření by nemohlo vést k důkladnějšímu zjištění skutkového stavu, neboť není možné plynárenské zařízení vykopávat a obnažovat v místě původního poškození a takto zjišťovat jeho stav. K chybějícímu označení plynárenského zařízení žalovaný odkázal na vyjádření správce plynárenského zařízení GasNet, s.r.o. z května 2022. Z něj, jakož i z připojených podkladů, vyplývá, že v terénu byla vytyčena celá trasa plynovodu. Žalovaný uznává, že nelze bez dalšího vyvrátit, že plynárenské zařízení již nemuselo být v terénu řádně viditelné. V takovém případě však bylo povinností žalobce, coby osoby, které bylo předáno staveniště a která za něj a za veškeré činnosti na něm probíhající odpovídala, zajistit nápravu.
13. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

14. Žaloba **není** důvodná.
15. Stěžejní námitkou podané žaloby je nesouhlas žalobce se závěry žalovaného, že jednání žalobcových dodavatelů (resp. jejich zaměstnanců) bylo přičitatelné žalobci.

16. Podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona (účinného k 31. 12. 2020 i k 31. 12. 2021) *se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5.*
17. Podle § 68 odst. 3 energetického zákona *v ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.*
18. Podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), *je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaku přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby. Z odst. 2 citovaného ustanovení dále plyne, že za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, b) jiný orgán právnické osoby nebo jeho člen, c) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení, d) fyzická osoba, která plní úkoly právnické osoby, e) fyzická osoba, kterou právnická osoba používá při své činnosti, nebo f) fyzická osoba, která za právnickou osobu jednala, jestliže právnická osoba výsledku takového jednání využila.*
19. Podle § 2 odst. 3 nařízení vlády č. 591/2006 Sb., o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích (dále jen „nařízení č. 591/2006 Sb.“), *za uspořádání staveniště, popřípadě vymezeného pracoviště, podle odstavců 1 a 2 odpovídá zhotovitel, kterému bylo toto staveniště, popřípadě pracoviště, předáno a který je převzal. V zápise o předání a převzetí se uvedou všechny známé skutečnosti, jež jsou významné z hlediska zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví fyzických osob zdržujících se na staveništi, popřípadě pracovišti.*
20. Žalobce v podané žalobě zpochybňoval svoji odpovědnost za shora popsaná jednání naplňující znaky přestupku dle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Jednání žalobce ve všech čtyřech případech podle žalovaného spočívalo v tom, že žalobce poškodil plynárenská zařízení A až D, neboť nepostupoval v souladu s prevenční povinností v oblasti ochranného pásma jednotlivých plynárenských zařízení stanovenou v § 68 odst. 3 energetického zákona, tj. tak, aby se zdržel jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu, omezit či ohrozit spolehlivý provoz nebo poškodit energetická zařízení.
21. Žalobce namítal, že není subjektem, který plynárenské zařízení A a B poškodil, neboť tato zařízení poškodili zaměstnanci jeho dodavatelů. Soud proto hodnotil, zda žalobce odpovídá za jednání zaměstnanců svých dodavatelů ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda je jednání těchto osob žalobci přičitatelné.

22. K přičitatelnosti jednání žalobci se vyjádřil žalovaný na str. 6 až 9 napadeného rozhodnutí (resp. správní orgán I. stupně na str. 8 a 9 prvostupňového rozhodnutí). Žalovaný poukázal na to, že odpovědnost právnické nebo podnikající fyzické osoby za přestupky je založena na objektivní odpovědnosti, bez ohledu na zavinění. Ta má opodstatnění v případě regulace činnosti na kvalifikovaném místě, kdy se na ní podílí více subjektů. Vždy je přitom třeba zjistit co nejvíce podrobností o zadání prací, průběhu jejich provádění a o vztahu mezi dodavatelem (více dodavateli) a generálním dodavatelem. Přestože za poškození plynárenského zařízení bývá odpovědný skutečný realizátor zásahu, který způsobil zakázaný následek, je třeba brát v úvahu specifika konkrétního případu. Nelze totiž vyloučit ani odpovědnost generálního dodavatele, pokud je činnost prováděna podle jeho pokynu, požadavků a za metodického dohledu jeho pracovníků. Žalovaný také poukázal na to, že k předání staveniště žalobci došlo dne 2. 10. 2019 na základě Smlouvy o dílo – stavební práce „II/229 Kožlany – průtah (dokončení)“ uzavřené dne 16. 9. 2019 mezi objednatelem č. 1 Správou a údržbu silnic Plzeňského kraje, p.o. a objednatelem č. 2 městem Kožlany na straně jedné a žalobcem coby zhotovitelem na straně druhé. Téhož dne byl sepsán příslušný záznam. Přestože žalobce tvrdil, že M. K. předal staveniště (a to ústně, neznámo kdy), toto tvrzení M. K. nepotvrdila. Žalobce podle žalovaného nespécifikoval, v jakém rozsahu měla na jmenovanou přejít odpovědnost za staveniště a za plnění souvisejících povinností. Nebylo prokázáno předání staveniště žalobcem dodavatelce, ani rozsah tohoto předání, tedy ani s tím související přechod povinností, zejm. povinnosti provádět činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení (str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí). Realizátorem zemních prací bylo podle žalovaného nutno rozumět osobu stavebníka, kterému bylo staveniště předáno v souladu se smluvními ujednáními, neboť ten převzal odpovědnost za činnost ve vymezeném prostoru. Pokud v tomto prostoru vykonávaly činnost i jiné osoby, aniž by došlo k prokazatelnému předání a převzetí staveniště, pak bylo podle žalovaného nutno na tyto osoby hledět jako na osoby, jejichž jednání je přičitatelné právě realizátorovi stavby (str. 7 napadeného rozhodnutí). Vzhledem k tomu, že staveniště bylo předáno žalobci, byl to žalobce, kdo měl odpovědnost za uspořádání staveniště, byl také realizátorem stavby a měl plnou odpovědnost za veškerou činnost ve vymezeném prostoru ve smyslu nařízení vlády č. 591/2006 Sb. s odkazem na § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky (str. 8 napadeného rozhodnutí). Stejným způsobem žalovaný nahlížel i na jednání zaměstnanců žalobcova dodavatele I. D. v případě plynárenského zařízení B nacházejícího se na témže staveništi. Ani v tomto případě žalobce podle žalovaného neprokázal předání staveniště svému dodavateli. Jednání zaměstnance I. D. při poškození plynárenského zařízení B tedy bylo v souladu s § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky přičitatelné přímo žalobci, neboť žalobce zaměstnance I. D. použil při své činnosti.
23. Pokud jde o poškození plynárenských zařízení C a D, pak žalovaný dospěl k závěru, že k poškození plynárenských zařízení C a D došlo v souvislosti s plněním Smlouvy o dílo – stavební práce „Rekonstrukce komunikace II/605 okres RS a PS, úsek 1,2“ uzavřené mezi Správou a údržbou silnic Plzeňského kraje, p. o. jako objednatelem a žalobcem jako zhotovitelem dne 18. 6. 2021. Staveniště bylo žalobci předáno dne 12.7.2021 (viz zápis o předání a převzetí staveniště), zemní práce v případě plynárenského zařízení prováděl zaměstnanec žalobce p. Š. Jednání zaměstnance Š. bylo žalobci přičitatelné podle § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky (str. 10 napadeného rozhodnutí). Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

24. Soud se se závěry žalovaného ohledně přičitatelnosti jednání žalobci ztotožnil. Předpokladem odpovědnosti právnické osoby za přestupek podle § 20 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je skutečnost, že přestupek je spáchán při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby, ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu. Platí přitom, že přestupek je spáchán při činnosti právnické osoby nebo v přímé souvislosti s ní, pokud bude spáchán v rámci běžného provozu právnické osoby, tedy v souvislosti se službami, které právnická osoba poskytuje: výrobou, obchodem, propagací, administrativní činností či jinou obdobnou činností právnické osoby. Přestupek je spáchán ku prospěchu právnické osoby v případě, že právnická osoba získá spácháním přestupku majetkový či jiný prospěch. Může se jednat např. o finanční prostředky, výhodu na trhu či informace. Přestupek je spáchán v zájmu právnické osoby, jestliže zlepšuje nebo alespoň oproti jiným zachovává stávající postavení předmětné právnické osoby v oblasti jejího působení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2024, č. j. 7 As 12/2023-30). Přičitatelnost v oblasti správního trestání se částečně překrývá se soukromoprávním pojetím přičitatelnosti (srov. § 167 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle něhož právnickou osobu zavazuje protiprávní čin, kterého se při plnění svých úkolů dopustil člen voleného orgánu, zaměstnanec nebo jiný její zástupce vůči třetí osobě) v tom smyslu, že faktické jednání fyzických osob je přičitatelné osobě právnické; okruh osob odpovědných v soukromoprávní rovině a osob odpovědných za přestupek však není vždy totožný (BOHADLO, D., BROŽ, J., KADEČKA, S., PRŮCHA, P., RIGEL, F., ŠŤASTNÝ, V. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-3-26]. ASPI_ID KO250_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X).
25. Pro určení osoby odpovědné za poškození plynárenských zařízení A a B je podstatné, zda může být za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona odpovědná i právnická osoba v pozici objednatele zemních prací (žalobce), tedy osoba, která se na poškození plynárenských zařízení bezprostředně nepodílela. Z judikatury vyplývá, že odpovědnost zadavatele nelze vyloučit, zejména pokud byla činnost prováděna dle požadavků zadavatele, za metodického dohledu jeho pracovníků a při předávání nebyly ze strany zadavatele vzneseny jakékoliv připomínky (viz rozsudky Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 9. 1994, č. j. 6 A 197/93-18, nebo ze dne 25. 1. 1999, č. j. 6 A 234/96-35, nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu dne 5. 3. 2009, č. j. 9 As 50/2008-69, ze dne 9. 4. 2015, č. j. 9 As 245/2014-49, či ze dne 23. 9. 2016, č. j. 4 As 117/2016-26). V takovém případě je třeba zkoumat míru kontroly zadavatele, případné udílení pokynů, jeho dohled, určení rozsahu či regulace termínů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2022, č. j. 6 As 153/2021-19).
26. Žalobce v místě poškození plynárenského zařízení A a B prováděl zemní práce na základě smlouvy o dílo ze dne 16. 9. 2019. Dne 2. 10. 2019 na základě zápisu o předání a převzetí staveniště stavby „II/229 Kožlany – průtah /dokončení/“ žalobce převzal staveniště a odpovídal tak za jeho stav a pohyb jednotlivých osob na něm. Žalovaný zjistil, že v případě M. K. i I. D. byly práce žalobcem zadávány ústně dle potřeby žalobce (str. 7 napadeného rozhodnutí). Předání staveniště (ani jeho části) dodavatelům nebylo v řízení prokázáno (viz rozpory ve vyjádřeních I. D., resp. vyjádření M. K., že k předání staveniště nedošlo). Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Žalobcovi dodavatelé M. K. a I. D. shodně potvrdili, že zemní práce pro žalobce v daných termínech prostřednictvím svých zaměstnanců vykonávali. Žalobce přitom nepopírá, že se poškození plynárenského zařízení A a B dopustili zaměstnanci dodavatelů M. K. (v případě plynárenského zařízení A) a I. D. (v případě plynárenského zařízení B). Pokud tedy žalobce umožnil svým dodavatelům výkon práce na staveništi, za jehož stav odpovídal výlučně on, bylo jednání těchto osob (které vykonávaly práce pro žalobce) jednáním v přímé souvislosti s činností žalobce ve smyslu § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jednání těchto osob tak bylo žalobci přičitatelné podle § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť k němu došlo v souvislosti s místní, časovou a věcnou vazbou k činnosti žalobce (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 213/2016-60, nebo ze dne 28. 6. 2023, č. j. 2 As 262/2022-36). Žalobce se tedy mylí, zpochybňuje-li svoji odpovědnost za jednání zaměstnanců svých dodavatelů M. K. a I. D. I jednání těchto osob bylo přičitatelné žalobci, neboť jim na svoji odpovědnost umožnil práci na staveništi.

27. K poškození plynárenského zařízení C a D došlo v důsledku jednání žalobcových zaměstnanců. I takové jednání je žalobci přičitatelné podle § 20 odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť úzce souvisí s místní, časovou a věcnou vazbou k žalobcově činnosti.
K protiprávnímu jednání došlo při plnění pracovních úkolů.
28. Námitka nesprávného posouzení přičitatelnosti jednání žalobci není důvodná.
29. Namítá-li žalobce, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku vadnosti zařízení, které bylo již za hranicí své životnosti, lze odkázat na str. 9 a 10 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný totožnou námitkou žalobce uplatněnou v rozkladu podrobně zabýval; žalobce v žalobě proti správnosti jeho závěrů nijak nebrojí. Žalovaný poukázal na vyjádření společnosti GasNet, s. r. o., která v podání ze dne 20. 5. 2022 ve vztahu k plynárenskému zařízení A sdělila, že toto plynárenské zařízení nebylo na hranici své životnosti; plastový plynovod PE d50 byl uveden provozu v roce 1998. Žalovaný proto nepochyboval o technickém stavu poškozeného plynárenského zařízení A. Současně žalovaný dodal, že se nejeví jako reálné, aby plynárenské zařízení ve všech případech bylo ve špatném technickém stavu. Nadto žalobce podle žalovaného ani neuvedl, jak tato skutečnost přispěla k poškození zařízení. Žalobce měl podle žalovaného postupovat v souladu s podmínkami vymezenými provozovatelem zařízení, tj. zjistit polohu zařízení a v blízkosti zařízení pracovat metodami, které by obal plynovodu nepoškodily. Žalobcem navrhované místní šetření podle žalovaného nemohlo vést k důkladnějšímu zjištění skutkového stavu, neboť nebylo možné v zemi uložené plynárenské zařízení vykopávat, obnažovat v místě původního poškození a zjišťovat jeho stav. Stejně tak nebylo možné s odstupem času činit místní šetření ohledně zjištění vyznačení průběhu zařízení v terénu. Doplnil, že stav plynárenského zařízení nebyl relevantní pro naplnění objektivní stránky přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) ve spojení s § 68 odst. 3 energetického zákona (str. 10 napadeného rozhodnutí).
30. I s těmito závěry žalovaného se soud ztotožňuje a dodává, že podle protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení ze dne 16. 2. 2020 byly příčinou poškození zařízení výkopové práce pro pokládku kanalizace. To potvrzuje rovněž Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

přiložená fotodokumentace staveniště s označením místa poškození plynárenského zařízení A a vyjádření společnosti GasNet, s. r. o. z 20. 5. 2022. Žalobce svoji argumentaci o nevyhovujícím stavu zařízení nepodpořil žádným důkazem a ani z předloženého správního spisu neplyne žádná indicie (tím spíše ne přímý důkaz), která by jeho tvrzení mohla podporovat. Soud přitom danou námitku řešil ve vztahu k plynárenskému zařízení A (shodně jako žalovaný), neboť žalobce odkazoval na vyjádření správce plynárenského zařízení z května 2022 vztahující se výhradně k plynárenskému zařízení A. Není rovněž pravdou, že by žalovaný v této souvislosti neposuzoval skutečnosti svědčící jak ve prospěch žalobce, tak v jeho neprospěch. Žalovaný dostatečně odůvodnil, proč v této věci nepovažoval za účelné provedení místního šetření, a to s přihlédnutím k charakteru plynárenského zařízení a také k době, která již od realizace zemních prací uplynula. Žalovaný se skutečnostmi svědčícími ve prospěch žalobce zabýval, nicméně uzavřel, že žalobcem tvrzené skutečnosti nemohou změnit jeho skutkový a právní závěr. Se závěrem žalovaného, že k poškození zařízení nedošlo v důsledku vadnosti zařízení, se proto soud ztotožnil. S ohledem na obecnost žalobních námitek lze v podobnostech odkázat na strany 9-10 napadeného rozhodnutí. Námitka není důvodná.

31. Pokud jde o obecně vznesenou námitku nedostatečného vyznačení plynárenského zařízení v terénu, pak i v tomto případě soud (stejně jako žalovaný) vycházel z toho, že argumentace žalobce směřuje k plynárenskému zařízení A, neboť žalobce k této námitce odkazoval na vyjádření správce plynárenského zařízení z května 2022.
32. Předmětnou námitkou se zabýval žalovaný na str. 10 a 11 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že žalobce věděl, že se na staveništi nacházejí plynárenská zařízení a znal jejich přesnou polohu. Podle připojených podkladů společnosti GasNet, s. r. o. ze dne 20. 5. 2022 byla v terénu vytyčena celá trasa plynárenského zařízení. Žalovaný ani ve vztahu k této námitce nepovažoval za účelné provedení místního šetření a odkázal na svou předešlou argumentaci na str. 10 napadeného rozhodnutí (viz bod 29 tohoto rozsudku). Přestože podle žalovaného nelze vyvrátit, že označení zařízení v terénu již nebylo viditelné, měl žalobce v případě pochybností zajistit nápravu.
33. Soud nejprve uvádí, že žalobce nijak neprokázal, že plynárenské zařízení A nebylo řádně označeno. Součástí správního spisu je stanovisko k existenci plynárenského zařízení A ze dne 10. 1. 2020, zn. 5002065515, spolu s detailním zákresem plynárenského zařízení A do mapových podkladů (s dobou platnosti 24 měsíců) a protokol o vytyčení polohy plynárenského zařízení A v terénu ze dne 13. 1. 2020 společností GridServices, s. r. o., č. 14/2020/NYR (ul. Kralovická až ke křižovatce ul. V Ouvoze), s platností 2 měsíců, z nichž vyplývá opak. Z protokolu mj. plyne, že vytyčení bylo v terénu vizuálně vyznačeno barvou. Zjištěné skutečnosti tedy nenasvědčují tomu, že by plynárenské zařízení A nebylo ke dni 16. 2. 2020 řádně označeno (viz strana 4 prvostupňového rozhodnutí). Jak navíc správně poukazoval žalovaný ve vztahu ke všem poškozeným zařízením, i pokud by již označení zařízení v terénu v době provádění prací viditelné nebylo (např. v důsledku odstranění horní vrstvy povrchu), bylo povinností žalobce, jež bylo staveniště řádně předáno, zajistit, aby v důsledku jeho činnosti (resp. v důsledku činnosti osob, které pro něj práce vykonávaly) nedošlo k poškození energetických zařízení, neboť k tomu měl dostatečné podklady od správce plynárenských zařízení a znal přesnou polohu zařízení. Nadto soud ve shodě se Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

žalovaným doplňuje, že odpovědnost žalobce za spáchání přestupku podle § 91 odst. 1 písm. o) energetického zákona je odpovědností objektivní, bez ohledu na zavinění žalobce, pro niž je podstatné, že právnická osoba nesplnila jí uloženou povinnost, v tomto případě povinnost zdržet se jednání ve smyslu § 68 odst. 3 energetického zákona. Pro určení odpovědnosti žalobce tak není podstatné, zda žalobce o konkrétní trase plynárenského zařízení věděl či nikoliv. Podstatné je, že nepostupoval s natolik odbornou péčí v oblasti ochranného pásma plynárenského zařízení, aby plynárenské zařízení nepoškodil. Závěr o tom, zda plynárenské zařízení bylo řádně značeno či nikoliv, je tak pro založení odpovědnosti žalobce za přestupek podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona bezpředmětný. Námitka není důvodná.

34. Neobstojí ani obecná proklamace žalobce, že se on i jeho zaměstnanci zdrželi jednání obsaženého v § 68 odst. 3 energetického zákona. Správní orgány v řízení přesvědčivě prokázaly, že žalobce spáchal přestupky, které jsou mu kladeny za vinu (viz str. 5 a 6 prvostupňového rozhodnutí a str. 9 napadeného rozhodnutí). Žádná pochybení žalovaného při zjišťování skutkového stavu na podkladě uplatněných žalobních námitek soud neshledal. Žalovaný v řízení zjišťoval skutečnosti ve prospěch i v neprospěch žalobce a přesvědčivě odůvodnil, proč nebylo nutné konat ve věci místní šetření. Obecná a nepodložená argumentace žalobce byla vyvrácena konkrétními důkazy obsaženými ve správním spise, jejichž správnost či použitelnost žalobce v průběhu správního řízení ani řízení před soudem účinně nezpochybnil.
35. Soud proto bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

36. Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, navíc náhradu žádných nákladů řízení ani nepožadoval. Proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 24. dubna 2025

David Raus v.r.
předseda senátu